

Ordføreren (H. P. Johansen): Jeg skal tillade mig at henvise til den omdelte betænkning, hvoraf det fremgår, at udvalget har afholdt en række møder, har modtaget forskellige deputationer og har haft flere samråd med socialministeren.

Desværre er der ikke opnået enighed om lovforslaget, skønt der har været enighed om, at der her var et problem, som burde løses. Som man vil se, er der opnået enighed om et af ministeren stillet ændringsforslag, der ligestiller fiskere med lønarbejdere, hvad karenstiden angår, på det her omhandlede område.

Udvalget har derimod delt sig i et flertal og et mindretal med hensyn til hovedpunktet i lovforslaget, som går ud på, at dagpenge skal udbetales fra 7. dagen efter tilskadekomsten. Flertallet tiltræder reglen i den form, hvori den er foreslået, medens mindretallet foreslår en ventetid på 3 uger.

Endvidere fremgår det af betænkningen, at udvalget sammen med ministeren har drøftet forskellige spørgsmål; således har man drøftet indtægtsgrænserne i § 75, stk. 1, som betinger tilskud til præmiebetaling for de såkaldte frivillige forsikringer. Ministeren har erklæret sig villig til at undersøge betimeligheden af en forhøjelse af indtægtsgrænsen.

Endvidere har ministeren givet løfte om at arbejde for, at de forsikringsmæssige udgifter, som denne lovgivning medfører, bliver holdt så langt nede som muligt.

Der har været enighed om at fastslå, at der ikke for det samme tidsrum kan udbetales dagpenge både fra arbejdsgiverne og fra ulykkesforsikringen.

Idet jeg går ud fra, at mindretallet selv vil begrunde sit standpunkt, skal jeg anbefale tingets medlemmer at følge flertallet her ved anden behandling og stemme mod mindretallets ændringsforslag og for lovforslaget, således ændret, ved tredje behandling.

Melchior Kjeldsen: Et mindretal, venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer, har hele tiden næret store betænkeligheder ved at gå med til de forøgede byrder, som denne lovændring vil medføre. Samtidig har vi imidlertid været klar over, at det vil være rimeligt at ændre 13 ugers bestemmelsen. Vi har imidlertid ikke ment at kunne gå med til en så stor nedsættelse som foreslået, idet den vil medføre, at store administrationsudgifter og omkostninger vil påløbe for ganske små skader, og for sådanne småskader, der ikke medfører mere end en eller tre ugers sygdom, mener vi, at udgifterne bør afholdes

af de forsikrede selv. Vi stiller derfor under nr. 2 et ændringsforslag gående ud på en karenstid på 3 uger og mener derved, at vi har givet vor gode vilje til kende.

Der er i lovforslaget i den foreslåede ændring til § 15 en regel om, at de arbejdsgivere, som efter sædvane eller efter overenskomst giver deres folk fast løn under sygdom, også efter lovforslaget skal tegne en ulykkesforsikring. Det mener vi vil medføre unødigt administration og unødige udgifter for arbejdsgiverne, idet der er så få skader, der kan komme i betragtning.

I de bemærkninger i betænkningen, som er fremsat af hele udvalget, mener jeg for resten, der er indløbet en fejl, idet der på side 2 står:

„Hvad nemlig først angår bestemmelserne i sømandsloven, har ministeren oplyst, at rederens pligt til at yde underholdshjælp må anses for opfyldt, når der ydes dagpenge efter ulykkesforsikringsloven, idet udgifterne til disse dagpenge også afholdes af rederen. Pligten for rederen til at yde kur og pleje må derimod være uberørt af lovforslagets bestemmelser.“

Dette er noget i modstrid med det, man i udvalget var enig om, idet man der opfattede ministerens udtalelser således, at rederens udgifter og ansvar ville være dækket af lovforslagets bestemmelser.

Mindretallet har iøvrigt i almindelighed været betænkeligt ved at gennemføre lovforslaget i løbet af den korte tid, der har været levnet udvalget til undersøgelse, idet der er spørgsmål vedrørende sygekassernes dagpengeforsikring og de i overenskomsterne trufne aftaler, som ikke er afklaret.

Jeg anbefaler at stemme for det af mindretallet under nr. 2 stillede ændringsforslag.

Bouet: Da det foreliggende lovforslag var til første behandling her i tinget, pegede jeg på de nye, store udgifter, som man pålagde arbejdsgiverne, udgifter, som naturligvis ville blive indkalkuleret i priserne og dermed medvirke til en eventuel stigning i pristallet, og jeg kunne have tilføjet: en forøget omkostningskonto for erhvervene, som kan skabe vanskeligheder for vor eksport og for konkurrencen med udlandet i den tid, der kommer. Jeg sluttede imidlertid med at erklære, at mit parti ville stille sig forstående overfor det spørgsmål, der betyder så meget for dem, som kommer ud for ulykkestilfælde, idet de, som reglen nu er, først får dagpenge 13 uger efter ulykkestilfældets indtrædelse, og jeg erklærede, at